

گفت‌وگو با «بابک شایسته» مدیرعامل شرکت رنگدانه سیرجان و صادرکننده نمونه استانی در سال ۱۳۹۹

دغدغه بایسته

بابک شایسته مدیرعامل شرکت رنگدانه سیرجان و صادرکننده نمونه استانی در سال ۱۳۹۹ در گفت‌وگو با ما می‌گوید، استان کرمان دارای تاریخی و فرهنگی غنیمت است. این شهرستان بخوبیت محصولات نساجی، قطعات پلاستیکی خودرو و لوله‌سازی را در اختیار دارد. او کمبود سرمایه موردنیاز برای تأمین مواد اولیه و تجهیزات موردی‌بازار، سردرگمی‌های ناشی از عدم آشنازی با بخش مقررات و ناشناسی بودن در صنعت مربوطه را از مهمترین چالش‌های موجود بر سر راه بنگاه‌های کوچک می‌داند و یادآوری می‌کند که مدیر بنگاه ایرانی در مقایسه با مثلاً یک مدیر بنگاه ژاپنی که با کمترین دغدغه بر اموراتی متوجه است که تقویت جایگاه بنگاهش در عرصه ملی و بین‌المللی را رقم می‌زنند، اما او در ایران با طیف گسترده‌ای از مسائل روبروست که نباید مورد دغدغه جدی مدیریت بنگاه باشد.

مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانیم.

محصولات تولیدی این مجتمع در سطح جهانی و به صورت انحصاری در منطقه می‌باشد.

به نظریکی از مهمترین چالش‌های داخلی در کنار چالش‌های فراوان محیطی بنگاه‌های اقتصادی ما حلال درجه صنعت و چه در تجارت می‌تواند کیفیت مدیریت بنگاه باشد، برای مثال در مجموع مقایسه شما از مدیران زبانی و مدیران ایرانی در بنگاه اقتصادی چیست؟

به طور کلی مدیریت بنگاه از آن جهت اهمیت دارد که تجزیه و تحلیل آینده بازار چه در زمینه تأمین مواد اولیه، فروش محصولات، شرایط سیاسی کشور و تأثیر آن بر صادرات و واردات، مدیریت منابع انسانی و سایر موارد می‌تواند تأثیر بسیاری در آینده بنگاه داشته باشد. پس دیدگاه جامع به تمام موضوعات مرتبط، اطلاعات بدهرزو و قدرت تجزیه و تحلیل و تصمیم‌گیری نهایی از جمله توانایی‌های مهم در مدیریت بنگاه بر مبنای آینده‌پژوهی خواهد بود.

برای مثال در کشور مانند ژاپن بنگاه‌ها دغدغه کمی در رابطه با تأمین مواد اولیه، فروش محصولات، صادرات و واردات دارند پس می‌توان گفت که مدیریت آن بنگاه‌ها تمرکز خود را بر روی مسائل که مستقیماً به تقویت جایگاه آن‌ها در عرصه ملی و بین‌المللی دارد معطوف می‌نماید، اما در ایران نیاز است به طیف گسترده‌ای از مسائل توجه شود که در واقع نباید مورد دغدغه مدیریت باشند.

به نظر شما چرا تولید در کشور زمین گیراست؟

مسائل بسیاری در این امر دخیل هستند به عنوان مثال:

- نبود سیستم بانکی جامع، شفاف و حامی تولیدکنندگان واقعی

شما چه تصویری از یک سیاست‌گذاری درست صنعتی برای استان کرمان دارید؟

با توجه به منابع طبیعی و شرایط استراتژیک جغرافیایی استان کرمان، صنایعی که از نظر نیاز به آب، پر مصرف محسوب می‌شوند، محکوم به شکست خواهند بود؛ بنابراین علی‌رغم جایگاه ارتباطی مناسب منطقه ویژه اقتصادی به عنوان یک کریدور و شاهراه اصلی در این استان، برخی زمینه‌های تولید که برای به ثمر رسیدن نیازمند آبوهای خنک و یا آب فراوان هستند از دیدگاه سیاست‌های کلان اقتصادی و صنعتی قابلیت اجرایی شدن نخواهند داشت و یا در صورت اجرا از نظر اقتصادی و اقلیمی هزینه‌های بی‌شماری را تحمل خواهند کرد که صرفه اقتصادی ندارد.

برای ترویج صنعتی سازی جدی و پایدار آن هم به نحو فرآیند در استان کرمان چه باید کرد؟

در وهله اول، می‌بایست خواستگاه جغرافیایی محلی که قرار است کارخانه در آن احداث شود، از جوانب مختلف امکان‌سنجی و بررسی شود. یکی از مهم‌ترین نکات در این زمینه، فاصله و بعد مکانی از مراجع تأمین کننده مواد اولیه موردنیاز برای تولید و همچنین مشتریان محصولات تولید شده است. علاوه بر آن می‌بایست به صورت دقیق تمامی موارد موردنیاز از جمله حامل‌های انرژی، میزان مصرف برق، آب و سایر موارد موردنیاز برای تولید پایدار بررسی شود تا تولیدات موسومی با موقعت نباشد و خالص تولید فضول مختلف در بازه‌های زمانی مشخص و قابل‌اندازه‌گیری باشد.

علاوه بر آن لزوم وجود بانک اطلاعاتی قابل استفاده به تفکیک حوزه صنعتی و هر شهرستان به منظور برنامه‌ریزی برای امکان ایجاد پایگاه فرصت‌های سرمایه‌گذاری حوزه صنعت و معدن نیز باید مورد غفلت قرار گیرد.

در کنار موارد ذکر شده اگر اشاره‌ای به زمینه‌های فعالیت مجتمع سیرجان داشته باشیم، می‌توان گفت، تجزیه نشان داده است که با توجه به پتانسیل بالای استان کرمان در تولید محصولات نساجی، قطعات پلاستیکی خودرو و لوله‌سازی با عرضه مواد اولیه باکیفیت موردنیاز این صنایع به صورت جدی می‌توان در این استان مشغول به فعالیت و توسعه ظرفیت تولید شد. لازم به توضیح است که مجتمع سیرجان از پنج مجموعه فعال تولیدی از جمله شرکت رنگدانه سیرجان تشکیل شده است که علاوه بر تولید انواع کامپاند، مسترچهای رنگی با پایه‌های پلیمری خاص قابل مصرف در صنایع لوازم خانگی، خودرو، یکبار مصرف، فرش و سایر صنایع نساجی، در حال تولید مواد اولیه موردنیاز صنایع نفت، گاز و پتروشیمی نیز می‌باشد. ایافهای خاص قابل مصرف در صنایع ساختمانی و آسفالت نیز از دیگر

هستند که در کیفیت ضعیف عمل می‌کنند، یا محصولاتی با قیمت بالا عرضه می‌کنند؛ زیرا باید با شرکت‌های داخلی رقابت کنند و خرید محصولات آن‌ها از نظر مشتریان معقول باشد. به طورکلی اگر واردات آزاد شود، شرکت‌های داخلی برای عرضه محصولات باکیفیت‌تر و با قیمت مناسب تلاش خواهند کرد و سعی می‌کنند گویی را از رقبای خارجی حداچل در سطح ملی و نه صادراتی برپا نمایند. درخصوص حمایت دولت از بنگاه‌ها، توجه به برخی مواد ضروری است؛ مواردی چون زمینه فعالیت شرکت‌ها و میزان اهمیت آن‌ها در برطرف نمودن نیازهای ضروری روز کشور، سابقه علمی و صنعتی اعضای هیئت‌مدیره، وضعیت بازار داخلی، هزینه‌های سالانه آن‌ها و ...

◆◆ به نظر شما دولت چه میزان در اجرای طرح پرداخت تسهیلات رونق تولید و اشتغال موفق عمل کرده است؟

دولت در پیاده‌سازی طرح پرداخت تسهیلات رونق تولید و اشتغال موفق تا حدودی موفق عمل کرده است. البته صفحه‌ای طولانی انتظار شرکت‌ها برای دریافت حمایت، سقف حمایت تعیین شده، طبقه‌بندی شرکت‌ها و نحوه پرداخت تسهیلات نیاز به بازنگری دارند تا موانع برسر راه اجرای این طرح به حداقل برسد و با توجه به تورم سالانه که به صور لحظه‌ای در حال افزایش است وام‌های مصوب با ارقام قابل درخصوص واحدهای کوچک ضعیف بوده و جوابگوی وضعیت فعلی نیست.

◆◆ چالش‌های امسال در بنگاه‌های صنعتی بویژه بنگاه‌های کوچک که آسیب‌پذیری بیشتری دارند چیست و چگونه می‌توان با آن‌ها مقابله کرد؟

البته باید گفت چالش مربوط به امروز و دیروز نیست و همیشه گنجان گیر بنگاه‌های کوچک بوده است، ولی به نظر می‌آید سرمایه موردنیاز برای تأمین مواد اولیه و خرید لوازم برای تکمیل تجهیزات بنگاه، ناشناس بودن در صنعت مربوطه، ناشنا بودن با برخی مقررات و سردرگمی‌های ناشی از آن بزرگ‌ترین چالش‌های موجود برسر راه بنگاه‌های کوچک است. از جمله مواردی که می‌تواند چالش‌های موجود را کاهش دهد، به مواردی مانند اعطای وام با سود کم و مدت زمان مجاز طولانی‌تر برای بازپرداخت آن، اعطای کمک هزینه برای بیمه کردن تجهیزات، فراهم کردن سازوکار بازار برای فروش از طریق ایجاد ارتباط بین بنگاه‌های تولیدی و سازمان‌های دولتی به عنوان مشتری یا بازاریاب، تخفیف در نعرفه‌های گمرکی برای شرکت‌هایی که مواد اولیه وارد می‌کنند یا محصول خود را صادر می‌کنند، می‌توان اشاره کرد. ◆◆

و نرخ بالای سود بانکی، عدم تمرکز کامل روی محصولات داشتنیان و تولید به شیوه قدیمی که با هزینه‌های بالا و فناوری پایین صورت می‌گیرد. نگاه تولید باکیفیت صادرات محور در سیاری از تولیدات استان یا سطح ملی وجود ندارد، واردات برویه و بدون توجیه، قاچاق اثرسیاست‌های اشتباہ، عدم استمهال بانک‌ها روی وام‌های تولیدی شفاف، سیاست‌های اشتباہ ارزی که دامن‌گیر تولید شده است، عدم موازنه تولید و مصرف دخالت در بازار، در مجموع می‌توان گفت برخی سیاست‌های نادرست، قانون‌گذاری‌های بدون بررسی کارشناسانه و برخی از مواردی که منجر به ایجاد تبعیض می‌شود بسیاری از بنگاه‌ها را از ادامه فعالیت نالمید می‌کند؛ به عنوان مثال، واردات محصولاتی که در ایران به راحتی قابل تولید هستند، برخی معافیت‌های مالیاتی، ملاطمن بودن بازار خرد و فروش مواد، تغییرات نرخ ارز و از جمله مواردی هستند که به عنوان آفت به جان تولید کشوارفته و با توجه به شرایط تورمی با سرعت زیادی به زیرساخت‌های آن لطمeh می‌زنند.

◆◆ واقعیت این است که با آزاد شدن واردات، صنایع مشابهی که در سایه حمایت دولتی رشد کرده‌اند، تعطیل می‌شوند؛ صنایع دروضعیت رقابت بهتر عمل می‌کنند. نظر شما بر جگونگی حمایت‌گرایی دولت و صنایع در ایران چیست؟

این‌که در سؤال به عنوان یک واقعیت مطرح شده است، می‌تواند جای بحث باشد. چراکه لزوماً نمی‌توان گفت بنگاه‌هایی که از حمایت دولت برخوردار هستند، شرکت‌هایی

